

מקור המאמר בזהר פרשת משפטים דף צח ע"א
סוד נשמה יתירה בשבת

תָּא חֲזִי, בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא בְּשַׁעֲתָא דְאַתְקַדְּשׁ יוֹמֵי,
נִפְקֵי נְשַׁמְתִּין מִגּוֹ אֵילָנֵי דְחַיִּי, וּמְנַשְׁבֵּן אֵינוֹן
נְשַׁמְתִּין קַדִּישִׁין לְתַתָּאי, וְנִיחִין בְּהוּ כָּל יוֹמָא
דְשַׁבְּתָא. וְלִבְתַּר דְּנִפְיָא שַׁבְּתָא, סְלִקִין כְּלָהוּ
נְשַׁמְתִּין וּמְתַעֲטְרִין בְּעַטְרֵין קַדִּישִׁין לְעֵילָא. (וכד
מְתַעֲטְרִין בְּהַהוּא טְבָא אֵלִין אֵינוֹן בְּעֵלִין דְּהַהוּא טִיבּוֹ וְדָאֵי) אוֹף הֲכִי,
קַדְּשָׁא בְּרִידָה הוּא אֲזִמִּין לְהַהוּא בַר נֶשׁ, וְדָא הוּא
נְשַׁמְתָּא אַחֲרַת, וְאַף עַל גַּב דְּדָא זְמִינָא לִיהַ, וְנְשַׁמְתָּא
דְּהוּת לִיהַ בְּקַדְמִיתָא, שְׂאֲרָה דְקַדְמִיתָא,
כְּסוּתָהּ וְעֲנָתָה לֹא יִגְרַע, כְּמָה דְאַתְמַר.

בֹּא וּרְאֵה, בְּיוֹם הַשַּׁבָּת,
בְּשַׁעֲתָה שְׁמַתְקַדְּשׁ הַיּוֹם,
יוֹצְאוֹת נְשָׁמוֹת מִתּוֹךְ עֵץ
הַחַיִּים, וּמְנַשְׁבוֹת אוֹתָן
הַנְּשָׁמוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת
לְתַחְתּוֹנִים וְנָחִים בָּהֶם כָּל יוֹם
הַשַּׁבָּת. וְאַחֲרַי שְׂיוֹצְאוֹת
הַשַּׁבָּת, עוֹלוֹת כָּל הַנְּשָׁמוֹת
וּמְתַעֲטְרוֹת בְּעַטְרוֹת קְדוֹשׁוֹת
לְמַעְלָה. (וְכַשְׁמַתְעֲטְרוֹת בְּאוֹתוֹ טוֹב,
אֵלוֹ הֵם בְּעֵלִיו שֶׁל אוֹתוֹ טוֹב וְדָאֵי) אֶף
כָּאֵן מְזִמִּין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
אֶת אוֹתוֹ הָאִישׁ, וְזוֹהֵי נְשָׁמָה
אַחֲרַת, וְאַף עַל גַּב שְׂזוּ
כְּסוּתָהּ לּוֹ, הַנְּשָׁמָה שֶׁהִיָּתָה לוֹ בְּרֵאשׁוֹנָה, שְׂאֲרָה הִרְאשׁוֹנָה,
שְׁנַתְבְּאָר.

ספר אור הזוהר (עמוד 244)

הנה כי בן ראוי לכל אדם לקח לו ספר הזוהר הקדוש ולא יעבר מלקרא הפרשה מדי שבוע בשבוע, וזה גדר גדול לאדם כדי שלא ישיאנו יצרו לפנות עצמו לבטלה שהוא רעה גדולה כידוע, ועשה זאת אפוא וינצל, שיקבל עליו סדר למודים כגון שמונה עשרה פרקי משנה בכל יום וספר תהלים ופרשת הזוהר וכדומה, וכשלא יהיה לו פנאי יהיה לוונה ופורע מיום ליום ומחדש לחדש באפן שבהיותו פנוי תכף יפנה לשלם חובתו, אף ישפיל על דבר מראשיתו שלא יצטרך ללמד במהירות גדול באפן שלא יהיה שוה אותו הלמוד בלום ויהיה עמלו לריק חס ושלום. וכבר אמרו (טור ארח חיים סימן א') טוב מעט בכונה מהרבות בלא כונה. וכשלומד סודות הזוהר הקדוש בלבבו יבין שיש צפוני סודות ורזי דרזין בכל הענינים, אף בשרו עליו יכאב על שאין לו ידיעה כלל וכלל.

ואזהרה שמענו למי שלומד ספר הזוהר הקדוש, שישמר נפשו מאד בשלומד אבא, אמא, ברא, ברתא, ועיר-אנפין, אריד-אנפין, מטרונותא, וכן צורת איברים: רישא, עיניו, אודניו וכדומה, שלא יציר שום צורה למעלה חס ושלום חלילה וחס, ועל זה נאמר (דברים כז, טו) ארוה האיש אשר יעשה פסל ומסכה ושם בסתר, בסתרו של עולם, אלא יאמין באמונה שלמה שאינו שייך למעלה אלו הענינים כלל וכלל, רק הכל אורות עליונים וצפוני סודות שאין יד שכלנו מנעת. וכל אלו המלות שגזברו בזהר הקדוש, הכל הוא פנויים ודרך משל בעלמא שהמשפיל יבין איזה דבר, ואנחנו לא נדע ואין לנו רשות לחשב ולציר בשום אפן, רק נקרא בשפתינו ונקדים תפלתנו שיהי נעם השם עלינו יהא חשוב ומקבל ומרצה שיח שפתותינו לרצון ולעשות נחת רוח ליוצרנו ודינו. (פלא יועץ אות ו', זוהר)